संयोज्य अथ बलीवर्दयुग्मं रचितमङ्गलः
कृत्वा बलिं तस्य तरोरू आरेभे कृषिम् अत्र सः । 27
तस्थौ तस्य एव च अधस्ताद् द्रुमस्य स दिवानिशं,
भोजनं तस्य च आनिन्ये तत्र एव गृहिणी सदा । 28
काले तत्र च पक्वेषु तस्य शष्पेषु अशङ्कितं
सा भूमिः परराष्ट्रेण दैवाद् एत्य व्यलुण्ठ्यत । 29
ततः परबले याते नष्टे शस्ये स सत्त्ववान्
आश्वास्य रुदतीं भार्यां किंचिच् छेषं तदा ददौ । 30
प्राग्वत् कृतबलिस् तस्थौ तत्र एव अथ तरोरू अधः,
निसर्गः स हि धीराणां यद् आपत्सु अधिकं दृढाः । 31
अथ चिन्ताविनिद्रस्य स्थितस्य एकाकिनो निशि
तस्य अश्वत्थतरोस् तस्माद् उच्चचार सरस्वती । 32
भोः सोमदत्त तुष्टो ऽस्मि तव, तद् गच्छ भूपतेः
आदित्यप्रभसंज्ञस्य राष्ट्रं श्रीकण्ठदेशगं । 33
तत्र तस्य अनवरतं द्वारदेशे महीपतेः
वेदः पठित्वा सन्ध्याग्निहोत्रमन्त्रान् इदं वचः । 34
फलभूतिरू अहं नाम्ना विप्रः, शृणुत वच्मि यत्,
भद्रकृत् प्राप्नुयाद् भद्रम्, अभद्रं च अप्य् अभद्रकृत् । 35
एवं वदंश् च तत्र त्वं महतीम् ऋद्धिम् आप्स्यसि,
सन्ध्याग्निहोत्रमन्त्रांश् च मत्त एव पठ अधुना । 36

Digitized by Google